

Sygn. akt V KK 505/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie **J. H.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 stycznia 2018 r., sygn. akt III K (...)

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy J. H. w przedmiocie zastosowania instytucji przewidzianej w przepisie art. 532 § 1 k.p.k. i wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 stycznia 2018 r., sygn. akt III K (...), należało uznać za niezasadny. Wyrok skazujący w/w jest prawomocny i zgodnie z art. 9 k.k.w. podlega niezwłocznemu wykonaniu. Traktowany jest on bowiem z założenia, jako wyrok prawidłowy i sam fakt wniesienia kasacji oraz postawienia w niej zarzutów kwestionujących zakres kontroli odwoławczej, nie daje podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia. Przedstawiona w kasacji argumentacja nie prowadzi już przy wstępnej kontroli do jednoznacznego przekonania o jej oczywistej zasadności,

co uzasadniałoby skorzystanie z nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Sam skarżący przyznaje, że podniesiony obecnie w kasacji zarzut naruszenia art. 30 k.k. jest powtórzeniem takiego samego zarzutu stawianego w zwykłym środku odwoławczym. Nie budzi też wątpliwości fakt, że Sąd Apelacyjny w (...), którego rozstrzygnięcie jest przedmiotem postępowania kasacyjnego, ustosunkował się do twierdzeń wyrażonych w apelacji na ten temat. Wskazał jednocześnie, że nie tylko nie podzielił twierdzeń apelującego odnośnie do braku świadomości bezprawności zachowań przypisanych obecnie skazanemu, ale również podkreślił, że rozważania w tym zakresie mogą dotyczyć tylko niektórych spośród czynów zabronionych, za których popełnienie skazano J. H. w przedmiotowym procesie. Autor kasacji powraca do materii związanej z normą art. 30 k.k. w płaszczyźnie stanu świadomości skazanego ukształtowanej innymi orzeczeniami zapadającymi w jego sprawach, co zbliża jego wywody do kwestii związanych z ustaleniami faktycznymi, na które powołał się Sąd Apelacyjny.

O oczywistej zasadności kasacji, mogącej przemawiać za zastosowaniem instytucji wstrzymania wykonania wyroku nie przekonują też wywody mające wspierać tezę o naruszeniu dyrektyw wynikających z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. Zauważyć w tym miejscu należy, że stosownie do treści nowego przepisu art. 537a k.p.k., nawet rzeczywisty brak spełnienia wymagań sformułowanych w art. 457 § 3 k.p.k. nie może już być podstawą uchylenia wyroku sądu odwoławczego, co już na wstępie ogranicza znaczenie wywodów dotyczących tej materii.

Natomiast pełna ocena zasadności postawionych zarzutów zostanie dokonana na rozprawie kasacyjnej.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

ał